

מסורת הש"ס

(א) [עין מוס' נכרות דף
נ ריש ע"א:] (ב) גיטין כג.
[וע"ש דרב יוסף מקשה
קושא וזו היאך סומא וכו']
(ג) [ע"ל ב' מ"ד] (ד) ע"ל נ"א.
סב: "לא, לא" (ה) ע"ל לא.
(ו) [לקמן ק. קט"ז:] (ז) כס"א
נוסף: ח"ב, ח' [ש"ך
לפ"כ:] (ט) [עין נחמשה
הש"ס על דמור וכו']
(י) [וע"ש מוס' גיטין לט.
ד"ה הא מני:] (כ) [שם דף
ח"א:] (ל) [שם:] ד"ה אה"ל.

תורה אור השלם

ו. על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב כגיד הנשה: בראשית לב לג

גליון הש"ס

תד"ה פלגיא (בסתר)
דפלגיא הוא. עין נכ"מ ע
ע"ז תד"ה אלה:

הגהות הב"ח

(א) אלא אמר רב עשת
וכי דלורייתא לר"מ ומאי
דסייר: (ב) תוס' ד"ה ולא
וכי בטביעות עינא היינו
בטביעות עין גמור וכל
הני: (ג) ד"ה פלגיא וכו'
וי"ל לר"ד דשטור:

מוסף דש"י

אכל מזה ביות ומה
ביתו. משי נל הנסה
שן שתי רגל על נחמה
לחם (עשר 30). משל קניז
ומשל שחל (עשר 48).
ר' יהודה אומר איני
סוגפ אלא ארבעים.
ר' יהודה נעטמיה דלמר
(על 5) איני טיב אלא
נחם (עשר 39). אבל,
נל שלם, ואין נל ביות
חייב, כאלול נחמה כל
שחל, שחל חייב משום
דכרס הוא ומשכי איסור
(עשר 48).

גיד הנשה פרק שביעי חולין

לכני שמשפחה. דשרי איסור נטיעות עינא: נטיעות עינא דקלא. שנתן דעמו להכירה בקול ומאבדה לא ילפין דהסם משום חימוד להמהממוון חיישין דלמא משקר דלמר מר (מכות דף כג:) גול ועריות נפשו של אדם מחאוו להם ומחמדתן: **סרע.** נטיעות עינא עדיפא:

פלניא דרכי סימניה. פלני הרג את
הנפש ואין לנו מדרך צו מעולם
אלא סימנין כך וכך היו בגופו ובכליו
של הורג: טביעות עינא אים לן
בגויה. ומדרך אנו צו: ואילו אים
ליה. לשליח: טביעות עינא בגויה.

ששמעו: **חַתְנִי** שִׁיטוֹל אֶת כּוֹלֹ.
וַיַּעַט אַחֲרָיו וַתֵּשֶׁת שָׁמָּה יְרֵמְיָה דֹּאמֶר
לְעִיל דָּף (33): חֲטִיטָה דְּבִי: אֲנִלו
וַיִּחַי **בְּכִוְסֵי** (34): מִשּׁוֹם דְּבִרְהִי הוּא
וְהוּאִי כָּל שְׁהוּא וְדִלְאֲמִרְנִי מִתְּכַסֵּת
(דף יג.) אִי אֶתֵּם מוֹדִים לִי
כְּצוֹבֵל נִמְלֵה כֵּל שְׁהוּא שְׁהוּא חֲמִיד
לֹא מִפְּנֵי שְׁהוּא כְּבִרְיָהֶּה: אִינוּ
וְסוֹפֵם **אֲרַבְעִים**: דְּלִעִי נוֹבֵךְ
אֲחֵלֵאלִה **בְּחַתֵּם** **בְּמֵה** בֵּר פִּינִי. לֵךְ
נִשְׁמֹת: **נִשְׁמֹת** לִיִּה. כְּרִבִּי יִהְיֶה לֹא
יִהְיֶה מִתְּכַסֵּת אֲחֵל גּוֹמֵם מִלְּמַעֲלָה:
אֲמַר לִיִּה לֹא **תִירְסָה**. לֹא עֲבִיָּה וְלֹא
דְּעִשֶׁת אִי מוֹשְׁדֵן: **דְּאִדְרִי** לֵךְ.
לְעַלְמַעֲלָה כֵּן כְּרִבִּי יִהְיֶה אֲחִיר לֵךְ:
וְמוֹאִי **דְּשִׁיר דְּרַבֵּן לִרְמֵה**. דְּמִדְּרַבֵּן
הוּא דְּבִי רִבִּי מֵאִיר חֲטִיטָה: שְׁעַל
הַהֶכָּךְ. דְּלַעֲפִי שְׁהִיד אֲרִין אִין
אֲחִיר אֲחֵל מֵה שֹׁשֶׁב עַל הַכֶּ: **שְׁעַל**
בְּשֵׁר הַסּוֹבֵב אֶת הַקּוֹלִית וְדִבּוּק
לְעַלְמַעֲלָה וְהִגִּיד הָאֲרוּךְ שׁוֹכֵב מִקְּאֵתוֹ
עַל בְּנֵי אֲחִיר בְּשֵׁר: **אֲמַר רַב שְׁעַל**
דְּנִשְׁמֵאִי. כְּדַמְפְּרֵשׁ אֲרִין דְּרַבֵּן לִיִּה
לְעַלְמַעֲלָה דְּמוֹחֵל וְרִבִּי יִהְיֶה לִיִּה אִתִּי
דְּשִׁמּוּחֵל: (ס) תֵּסֵם אֲרִילָה בְּכִוְסֵי:

[illegible]

צו.

ולא מהררין בטביעות עינא. תימא דאלי האם דחשדין ליה
 דלמא מבקר שאני עלו דהא לנורכא מרבנן מהדרין
 בטביעות עינא וי"ל דהא מריי דטביעות עין כל דכו והא דמהדרין
 לנורכא מרבנן בטביעות עינא (ו) דהיינו בטביעות עין גמור דכל
 הני אמוראי דהכא לא היה להם
 טביעות עין גמור דלא לאו הכי מה
 היה להם לישראל אי הוו ידעי בודאי
 לא הוו מסופקים כלל:

ולא מהדרין בטביעות עינא השתא
דשמעתינהו להני שמעתתא אמינא טביעות
עינא¹⁶ עדיפא דאי לא תימא הכי היאך¹⁷ סומא
מותר באשתו ובני אדם איך מותרין בנשותיהן
ללילה אלא בטביעות עינא דקלא הכא נמי
בטביעות עינא אמר רב יצחק בריה דרב
במשרישא תדע דאילו אתו¹⁸ בכתרי ואמרי
פלגיא דהאי סימניה והאי סימניה קמל
נפפשא לא קמלינן ליה ואילו אמרי איז לן
בטביעות עינא בגויה קמלינן ליה אמר רב אשי
תדע דאילו א"ל איניש לשלוחיה קרייה
לפלגיא דהאי סימניה והאי סימניה ספק ידע
ליה ספק לא ידע ליה ואילו איז ליה טביעות
עינא בגויה כי חזי ליה ידע ליה: **מתני'**
הנהוטל גיד הנשה צריך שיטול את כולו ר'
יתודה אומר כדי לרשע בו מצות נטילה
האכל מגיד הנשה כזית סופג ארבעים אכלו
ראין בו כזית חייב¹⁹ אכל מזה כזית ומזה
כזית סופג שמונים ר' יתודה אומר אינו סופג
אלא ארבעים: **גמ'** בר פילי הוה קאי קמיה
דשמואל וקא מנקר אמבא הוה קא גאים
ליה א"ל חות ביה טפי השתא לא חותיך
אסורא אירתת נפל סבינא
ממדיה א"ל לא תירתת דאורי לך כרכי
יתודה אורי לך אמר רב ששת מאי דשקל
בר פילי דאורייתא לרבי יתודה מכלל
דשייר דרבנן לר' יתודה אלא דאורי ליה

פִּלְנִיָּא דהא' סימניה והא' סימניה קטבא נפשא לא קפלינא ליה. וזאת והלא משיאין אשה על פי סימנים לך לשלח דאחמר רבא סימנין דאורייתא ב' בתרא דרבנות (דף קכ.) ואם לאחר שנשאת בזה עדים שניתה קטלינא דאסימנין שיהיה בחזקת אשה איש מן השם ואפילו נתברר ע"י עדים שבעלה הראשון כבר היה מת בשעת הונת ולא אמרינן שמה בעלה היה חי בשעת קידושיה ואין קידושיה קדושין וי"ל דכדי הוה גוונא נמי לא קמסיקין אסימנין למקטלהו ולהחזיקה בנשאת איש מן השם אלא אמרינן שמה היה חי בעלה ולא הוו קידושיה קדושין וכן אם נשאת על פי עד אחד וינתה קטלינא לא אש"י שבעלה הראשון נודע שהיה מת כבר בשעת הונת דלא לכל דבר מהימנינן ליה דאין האחין ויורדים לנתלה על פיו וגם לרעה אסורה ואז"ל והיך מחזירין שטר חוב בסימנים והא' אזי אסו קסדי ואמרי פטוי דהאי סימניה ושהו סימניה ומה מפטוי לא מפסיקין וי"ל דלא דמי (ו) שטר שאין דרם ממוכן בו שיאמר שלי הוא מהימנין שפיר אבל ממון שדבר בעלים אי לא הוילא ע"י סימניה דהאי לא היה מפסיקין חפץ מיד בעלים אי אסו קסדי ואמרי דהא חפץ דהאי סימניה והאי סימניה פלנא הוא: (טמברל) ששייך דרבנן דר' יודנה. ללאוהי משמע לרבי יהודה נמי לא היה דאורייתא

יהודה דרבנן נמי לא שיר אבל אן
 תורה אלא שעל הכף בלבד דקאמר
 אלא רבי מאיר ורבי יהודה כפי פליגי
 בלבד וילכא אלא שני מתקנות וי
 דר' יהודה ודאי אין מחמיר בנטיטא
 שמואל קאמר להא הוא שמעתא דלא
 ית' חייב קאמר ולא אסרה תורה ב' א
 ורבי יוחנן לאנשי יהודה דלמכות התם
 ר' ישיב' את ב'ר' . לענין מטיטא
 מ'א' טעמא דרבנן בריה דיא .
 ל' פסור טעמא בין בחייה בין במיתתה
 ושקן חשיב טפי בריה מנגבלה טהרה
 קאמר דהי דמי אר' חרמנא לא תחבל
 בלבד שיהיו שלמים אבל נגבל חסידה
 לאנשי' שדנועות (דף א:) דקאמר היין
 בכריה דמי משמע דטעמא דכריה אר'
 הו' הטבל ויהיה חייב ר' שמעון אומר
 מן הטעם שיהי' בכרייה אר' להם אף
 ישיה דחטה אחת בכרייה' ככל שהוא
 מלא מילתא שגממה ואפילו הו' שמה
 ש' טבל ונראה לפרש דרבנן לדרבי
 ל' לדיק' דשטת' אר' בריה אלא ית'
 יבירו והם עמלם אינם סוברין שיהיה
 מערב' באר' בעלת מוס' ר' אליעזר
 ליה אר' טעמא דלא ברובע וגרבע
 י' אר' ה' טעמא תעובות יר' ולדרייה' א
 תר' למכות (דף י' .) מי דוקא תר' א
 ר' י' דחשיב חטה בריה היאך תרומה
 ד' נולד האיסור עמו כמו גיד וצרכים
 'וע'ע' מוס' וצחים ע' . ד'א' ולענין: א
 ורבי

ורצי

עין משפט
גד מצודה

זר א מתי ס"ח תהלי
 מחלוקת אסורות הל"ו
 סמג לארץ קלט טוש"ט
 יו"ד ס"ה סה סעף ח:
 זר ב מתי שס הל"ב:
 גזח ג מתי שס הל"ב:
 גזח ד מתי שס הל" (א) ז
 טוש"ט יו"ד ס"ה ק
 סעף א בהג"ה:

רבינו גרשום

ב' מויל ירטיקן וואס קען
 אטעט אים פונקט הויך פאר גניס.
 הנשה חזיה ודאק גניס.
 כלומר ודאק וועט גענומען
 שווען און שטעט אחריו:
 דארויך י"ב יתרה און י"ג
 כלומר דרוינין ודאק
 דאסער י"ד לקיים ב' מצות
 ז' יתרה ודאק י"ד
 פילי אדווריטא כלומר מה
 דאק י"ב יתרה און י"ג
 הנהו י"ב יתרה מכלל
 דאסער י"ב כלומר מכלל
 דאסער דאסער און מרוב
 ל" יתרה ואלא דארוי ל"ה
 דלא איה נעומט אחריו
 ודאק י"ב נעומט כמאן
 און י"ג יתרה און י"ד
 און י"ה יתרה כמאן
 ל"ה ל" אסתר ואלא
 שעל חק בלבד. כלומר
 דאק השמי' בלבד אדוורי
 סוף יתרה שחוק לשמי
 שמת אדווריטא: